

רות . לא לשווא את נושאת שם זה ומאצילה בו תכונות . אם לכול אדם שם שנתנו לו אביו ואמו קומתו ואופן חיוכו שנתנו לו ההרים השבילים כמיהתו ואת אורגת לתוכו הליכה לארצות נכר ופליאה-באשר תלכי הלכנו אחריו וגמענו ארצות ושמים . נפגשנו כאן ונהינו אחריו באוויר ובמים, התחלנו מסע משותף ואט אט התמזגנו והשתלבנו, תוך שאת מנצחת בתבונה ובצניעות, מתלהבת ומשלהבת, גוררת אותנו לעולמך , מפנה מבטנו אל הקרחונים המחסירים פעימה מפלי בראשית יפי הבריאה מתוך נסיון לחקוק חוויות בסלע ליבנו, ולהשאיר חותם של לפחות דבר אחד רק דבר בלבד . והרוח הו הרוח , אדונית הטבע , מחוללת הלכה איתנו לאורך המסע ושאבה אותה למחזור הנצחיות . ואכלנו מה אכלנו? סלמון וסטייקים וסלמון וסטייקים וסלמון וסטייקים ועופות בגריל ? לא ולא רק מקס ומוריץ הפכו את בטננו דבקה לשוננו ולא נודע כי בא אל קרבם. התרגשנו התאהבנו נרטבנו הצטלמנו טסנו, טסנו נסקנו ונחתנו ושוב. שטנו בקטמרנים ודוגיות דייגים ראינו פומות וקונדור לא סליחה ראינו לאמות שועלים מפזזים ועוד חיות ונצורות. וגדמי עצים מפוסלים ואגמים ירקרקים שובי לב. עמדנו נפעמים מול מפלי בראשית ולא נמשיך כי תקצר היריעה ויתארך הזמן עד אין קץ . קולומבוס כתב ביומנו כי המסע הארוך ביותר מתחיל בצעד לא נכון. אנחנו סיימנו בצעד גשום שהפך לחווייה מוצפת, אסיים עם אריסטו אשר היטיב להגדיר את המטען העודף שנישא ונאצור ללא תשלום וקנס : ללמד אנשים רק מתוך השכל לעולם לא יהא עמוק וממלא אלא אם למדת אותם מתוך ליבך ונשמתך ועל כך נישא תודה, רות.

שרה זריחן